

slag, det vil stille til Finantslovens § 21. V. C. Det forekommer os i det Hele at gaae ud paa tidsvarende Ændringer i Theatrets indre Ordning og giver dem jo, ved at foreslaae dem paa Finantsloven, ikke bindende Kraft for længere Tid end de hidtiltagne Bestemmelser for Theatret. Men vi maae dog stille en Deel Underændringsforslag til det, af hvilke nogle ere saa vigtige for os, at vi ikke kunne stemme for Hovedforslaget, naar de forkastes. Saaledes finde vi det urigtigt at ville søge at lægge et andet Baand paa de følgende Rigsdage med Hensyn til det aarlige Tilskud end det, som hidtil har været, og som jo har vist sig tilstrækkelig stærkt. Vi foreslaae derfor, at Bestemmelserne om det „saarige Tilskud“ udgaae. Ogsaa selve Tilskudets Størrelse maae vi ønske nedsat; men derom skulle vi først yttre os senere. Det fastsatte høieste Beløb for de reglementerede og contractmæssige Lønninger foreslaae vi nedsat fra 85,000 Rd. til 70,000 Rd. Contracterne paa 5 Aar skulle jo træde istedet for den kongelige Ansættelse, og de 10 pCt. af Engagementsbeløbet, som skal henlægges til Alderdomsforsørgelse, skal erstatte Pensjonsretten; men naar hensees til, at det samlede Lønningsbeløb er omtrent 124,000 Rd., at den pensionsberettigede Deel deraf allerede er bragt ned til omtrent 70,000 Rd., og at denne Aar for Aar kan ventes formindsket med omtrent 2,600 Rd., skjønnes det ikke rettere, end at det maa være tilstrækkeligt at beholde 70,000 Rd. som Grændsen, ligesom det jo ogsaa, ialfald saalænge det store Pensjonsbeløb endnu maa udredes, ikke er et ganske ringe Offer fra Statens Side at forhøje et aarligt Lønningsbeløb med 10 pCt. Saameget mere maa en saadan Nedsættelse kunne finde Sted, som Regeringen ved at fritages for Maximums-Grændser for de enkelte Lønninger faaer en større Frihed i dette Forhold, end Commissionen havde tænkt sig. Med Hensyn til Contracterne savne vi fremdeles den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 12, at de skulle kunne opsiges paa begge Sider med et halvt Aars Varfel, og den maae vi ansee det uundgaeligt nødvendigt at optage, da Theaterstyrelsen ellers kunde blive

saaledes bunden til visse Personer, at den ikke kunde affædige dem for efter Contractens Udløb, og Staten kunde i en længere Aarrække, efterat den maaffee havde opgivet at styre Theatret, blive nødt til at lønne en Deel af Personalet. Angaaende Bestemmelserne om Feu eller Spillepræmien maae vi holde for, at det er urigtigt at beregne den efter Brutto-Indtægten af Forestillingerne fremfor efter Netto-Indtægten. Det er øiensynligt, at det maatte fremme en sparsommeligere Drift, naar Kunstnerne selv havde Fordeel deraf, og en Beregning af de egentlige Driftsomkostninger, der omtrent falde sammen med Contoen for „Udgifter af ubestemt Omfang“, er ikke saa vanskelig, at den jo maa kunne foretages, naar den endelige Opjørelse af Beløbet udsættes til Aarets Udløb. Denne Forandring kan saameget lettere see nu, som Præmiens aarlige Beløb oprindelig kun ansloges til 10,500 Rd., og i de senere Aar har udgjort endog 20,000 Rd. Den under Nr. 4 foreslaaede Forestilling til Fordeel for Enkelfasjerne tilraade vi at lade udgaae for ikke paany at komme ind paa det forældte Benefice-System, der har været Staten saa kostbart. Vi see ingen Grund til at forhøje den af Commissionen tænkte Lønningsforegølse istedetfor Sædomskrivningstillæg fra 12,420 Rd. til 12,500 Rd. og foreslaae derfor hiint Beløb indsat i Nr. 8. Heller ikke kunne vi gaae ind paa at fritage Theatret i 5 Aar for Afdrag paa det Gæld til Sorø Academi og betingelsesvis endog for Renter deraf, da disse Ydelser vare en bestemt Betingelse for Folkethingets Bevilling 1857, og der neppe er Grund til nu at behandle Academiets Formue med mindre Barsomhed end dengang. Vi indstille derfor, at Nr. 9 bortfalder.

Endelig maae vi foreslaae, at Statens aarlige Tilskud fra Udløbet af indeværende Theateraar nedsættes til 35,000 Rd., hvad vi ikke kunne Andet end ansee for nødvendigt af Hensyn til Statskassens Lav, og hvad vi tillige troe maa være tilstrækkeligt, naar Theatrets Kræfter bruges noget mere end hidtil, og Udgifterne søges formindskede, hvor det kan see uden Skade for den hele Virksom-